

bige dagsorden, der udarbejdes i henhold til forretningsordenens regel 12. Under udvalgets forhandlinger blev det foreslået, at den uofficielle liste over dagsordenspunkter tilgik medlemslandene tidligere end i begyndelsen af juni. Endvidere blev det foreslået, at generalsekretæren til brug for delegationerne skulle udarbejde en kommenteret dagsorden med oplysninger om hvert enkelt punkt på den foreløbige dagsorden.

Disse forslag blev gjort til genstand for nøje drøftelser både i udvalget og i en arbejdsgruppe. Som det fremgår af paragraf 17 i bilag II til resolutionsforslaget, endte udvalget med en anbefaling til generalforsamlingen om at anmode generalsekretæren om senest den 15. februar at tilsende medlemslandene den uofficielle liste over punkter, der foreslås optaget på generalforsamlingens foreløbige dagsorden og yderligere, senest den 15. juni, en kommenteret liste over dagsordenspunkter med angivelse af forhistorien til hvert enkelt dagsordenspunkt, de foreliggende dokumenter, substansen i den sag, der skal drøftes, og tidligere beslutninger truffet af FN-organer.

En sådan ordning vil utvivlsomt være til stor hjælp for delegationerne, ikke mindst de mindre delegationer, ved forberedelsen af arbejdet på generalforsamlingen. Den danske delegation støtter naturligvis helt og fuldt denne anbefaling, der er resultatet af omhyggelige overvejelser i udvalget og i arbejdsgruppen og af en prisværdig villighed til gensidige indrømmelser, men jeg skal ikke lægge skjul på, at vi gerne havde set denne anbefaling indgå i en ordning, hvorefter udarbejdelsen af den kommenterede liste over dagsordenspunkter blev overdraget til generalsekretæren, bistået af en eller anden form for intergouvernementalt organ. En sådan kombination af sekretariatets ekspertise og medlemsstaternes politiske vilje kunne i årenes løb have muliggjort en endnu bedre forberedelse af den kommende samling. Denne ide fandt imidlertid ikke støtte i udvalget. Vi tror imidlertid, at de nu opnåede resultater i sig selv udgør et godt skridt på vejen henimod at sikre en bedre forberedelse af generalforsamlingen.

Med hensyn til generalforsamlingens almindelige forhandlingsprocedure gives der i beretningen udtryk for den opfattelse, at generalkomiteen har en væsentlig rolle at

spille, og der gøres ret indgående rede for, hvad der med rette kan forventes af generalkomiteen, og hvad den bør gøre for at opfylde sine forpligtelser. Jeg tænker her særligt på paragrafferne 41, 45 og 49-50.

Jeg tror, med al respekt, at den nuværende generalkomite kunne have haft nogen gavn af disse anbefalinger, hvis de havde foreligget i tide. Og det er ganske klart, at generalkomiteens seneste møde den 9. december er en god illustration af, hvorledes komiteen bør varetage sine funktioner.

Som det fremgår af paragraf 45 gives der i beretningen udtryk for, at generalkomiteen burde foretage en mere grundig undersøgelse af den foreløbige dagsorden såvel om listen over tillægsgagsordenspunkter og anmodninger om optagelse af nye punkter på dagsordenen og mere omhyggeligt opfylde sine funktioner med hensyn til at fremsætte anbefalinger vedrørende hvert enkelt dagsordenspunkt — det være sig afslag på anmodninger om optagelse eller imødekommelse af disse — og disses fordeling på hovedudvalgene — med skyldig hensyntagen til regel 99 og 101 i forretningsordenen med henblik på at sikre, at alle punkter, der optages på dagsordenen, kan tages op til behandling i løbet af samlingen.

Beretningen beskæftiger sig også med problemerne i forbindelse med fordelingen af arbejdet på hovedudvalgene. Efter omhyggelige overvejelser begrænsede udvalget sig til at henlede opmærksomheden på nødvendigheden af en rationel fordeling af dagsordenspunkterne på hovedudvalgene. I denne forbindelse anbefaler udvalget — i erkendelse af, at hovedudvalgenes hele struktur fører til en udstrakt specialisering — at fordelingen af dagsordenspunkter sker under hensyntagen ikke blot til det enkelte udvalgs arbejdsbyrde, men også dagsordenspunkternes karakter med skyldig hensyntagen til regel 99 og 101 i forretningsordenen.

I udvalget var der almindelig enighed om, at man burde anlægge en fleksibel og pragmatisk holdning til hele spørgsmålet om fordelingen af dagsordenspunkter på de forskellige hovedudvalg, og at udvalget ikke burde fremkomme med anbefalinger vedrørende konkrete dagsordenspunkter under hensyn til generalkomiteens og generalforsamlingens kompetence i dette spørgsmål.

Da drøftelserne koncentreredes om forde-